

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยวรรณกรรมล้านนาของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

ผศ.ดร.สำราญ ขันสำโรง
อาจารย์ประจำ มจร วิทยาเขตเชียงใหม่

ความนำ

ในโลกยุคข้อมูลข่าวสาร ภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง คือภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาที่ทั่วโลกใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษมีบทบาทมาก ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และด้านการศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ วิชาการใหม่ ๆ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี¹ นอกจากนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นไป ประชาชนพลเมืองใน ๑๐ ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำตัวหรือภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชนเผ่า เช่น เพื่อใช้ในการสื่อสาร และการติดต่อธุรกิจระหว่างกัน ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมืออันดับหนึ่งสำหรับพลเมืองอาเซียน ในการสื่อสารสร้างสัมพันธสูติกว้างของภูมิภาคอาเซียน โลกแห่งมิตรไมตรีที่ขยายกว้างໄร์พรอม aden โลกแห่งการแข่งขันเรื่องขอบเขตภูมิศาสตร์และวัฒนธรรม

ในขณะเดียวกันกระทรวงศึกษาธิการเอง ได้ตระหนักรึงความสำคัญและเห็นความจำเป็นของการปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียนในการติดต่อสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และมีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการศึกษาในชั้นสูงต่อไป จึงได้กำหนดแนวทางปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษคือสามารถใช้ภาษาในการเข้าสู่สังคม และเข้าใจวัฒนธรรมของภาษา (Socio-Cultural Functions) แล้วสามารถสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา (Cognitive Linguistic Functions) ทั้งนี้ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงประกอบไปด้วย ๔ ทักษะ คือทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ล้วนเป็นทักษะทางภาษาที่มีความสำคัญและมีความหมายในการเรียนทุกระดับ² จึงมีความจำเป็นจะต้องจัดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียนและสังคมไทย

¹ สุมิตร อัจฉรินทร์, วิธีสอนภาษาอังกฤษ, (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๖), หน้า ๑

² มนต์เที่ยร อินแก้ว, การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มผลลัพธ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนและการอ่านข้อความที่ประกอบด้วยประโยค past simple tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนสา อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน(สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต ๓๗, ๒๕๕๔), หน้า ๑

การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนาน³ สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้และโอกาสในการนำไปใช้ในอาชีพการทำงานของนักศึกษาในอนาคตไม่ว่าจะเป็นวงการธุรกิจ การบริหาร หรือวิชาการก็ตาม การเขียนจัดเป็นกระบวนการที่ยากและซับซ้อน การที่จะเขียนให้ได้ดีนั้น ผู้เขียนต้องพยายามเป็นอย่างสูง เพราะจะต้องคำนึงถึงกฎเกณฑ์ทางด้านไวยากรณ์และกลไกในการเขียน⁴ และสร้างภาษาให้ถูกต้องสมบูรณ์ตามภาษาเขียน⁵ แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและค่อนข้างยาก ซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ⁶ แต่จำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ เป็นพื้นฐาน เพื่อทำให้เราสามารถเขียนได้ดี สาเหตุที่ทักษะการเขียนได้รับความสำคัญน้อยอาจเป็นเพราะว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด และผู้มีความสามารถในการเขียน นอกจากจะต้องมีความรู้ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ การใช้ถ้อยคำ การใช้สำนวนแล้ว ยังต้องมีพื้นฐานในการจินตนาการความรู้สึกนึกคิดของตนเองที่จะต้องถ่ายทอดออกมายield="block">⁷ ด้วยเหตุนี้จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่พัฒนาได้ช้ากว่าทักษะอื่น ๆ กล่าวคือสำหรับครูผู้สอนเขียนนั้น ทักษะการเขียนนับว่าเป็นทักษะที่สอนยากมากระดับหนึ่ง เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะส่งสาร (Productive skill) และการเขียนเป็นกระบวนการคิดที่มีความยุ่งยากสลับซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับขั้นตอนหลายขั้นตอน⁸ กล่าวคือ ในการเขียนผู้เขียนจะต้องผ่านกระบวนการคิด โดยเริ่มตั้งแต่ก่อนการเขียน (Pre-writing) ผู้เขียนจะต้องคิดก่อนว่า ตนต้องการเขียน หรือสื่อความหมายอะไร ก่อนที่จะนำแนวคิดเหล่านั้นมาเขียนเพื่อสื่อความหมายต่อไปยังผู้อ่าน จากนั้น ผู้เขียนจะต้องรวบรวมความคิดหรือนำข้อมูลมาลำดับ ด้วยการ

³ สุนิธรรม ยอดขันธ์, การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก, (มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ๒๕๕๗), หน้า ๗.

⁴ Tribble, Christopher, Writing, (Oxford: Oxford University Press, 1996), p.1

⁵ สุมิตรา อังวัฒนกุล, วิธีสอนภาษาอังกฤษ, (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๖), หน้า ๗๑.

⁶ Tricia Hedge, Writing, (Oxford University, 1988) p. 5.

⁷ Heaton, J.B. Writing English language tests, (London, Longman, 1977) p.138

⁸ http://www.csun.edu/~krowlands/Content/Academic_Resources/Composition/Tool%20for%20Learning/Emig-Writing%20as%20a%20Mode%20of%20Learning.pdf. Accessed on 10 May 2013.

เรียบเรียงเป็นตัวอักษร คำ และประโยค จากระดับประโภคต่อเนื่องเป็นระดับข้อความหรือสูงกว่า ข้อความในขั้นการร่างงานเขียน (*Writing/Drafting*) ต่อจากนั้น ผู้เขียนจะต้องปรับปรุงงานเขียน ในขั้น แก้ไขร่างงานเขียน (*Rewriting*) จนถึงขั้นสุดท้าย ที่งานเขียนสามารถเผยแพร่สู่ผู้อ่านได้ (*Publishing*) หลังจากผ่านการตรวจสอบย่างละเอียด (*Proofreading/Editing*)

จะเห็นได้ว่า นอกจากระบวนที่ซับซ้อนแล้ว ในการเขียนผู้เขียนจะต้องมีความรอบรู้ มีความคิด และสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งความรู้ด้านภาษา (*Linguistic knowledge*) และประสบการณ์ ด้านอื่น ๆ ที่สะสมเป็นความรู้เดิม (*Background knowledge*) สำหรับความรู้ทางด้านภาษา ผู้เขียนใช้ความรู้เกี่ยวกับกลไกการเขียน การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ โครงสร้างประโยค และโครงสร้างข้อเขียนรูปแบบต่างๆ (*Organizational pattern*) ด้านประสบการณ์เดิม ผู้เขียนต้องมีความรู้ในเรื่องราวที่จะเขียน สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เช่น การเขียนรายงานในวิชาวิทยาศาสตร์ ผู้เขียนจะต้องสามารถอธิบายขั้นตอนการทดลอง (*Steps of processes*) ได้ ในการเขียนแสดงความคิดเห็น ผู้เขียนจะต้องอธิบายเหตุผล (*Cause & Effect*) เพื่อให้ผู้อ่านมีความเห็นคล้อยตามไปด้วย หรือแม้แต่ในการบรรยายภาพ ผู้เขียนจะต้องสามารถเขียนโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่าง (*Comparison & Contrast*) เพื่อให้ผู้อ่านมองเห็นภาพได้อย่างชัดเจน⁹

สำหรับแนวทางในการลดปัญหาการเขียนของนักศึกษาควรมีการฝึกให้ผู้เรียนได้เขียนบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วในการเขียนตัวอักษร คำศัพท์ สะกดคำ และการเขียนประโยค ซึ่งการฝึกให้เขียนบ่อย ๆ นั้น ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนกว่าได้¹⁰ ด้วยเหตุนี้การฝึกทักษะการเขียนต้องอาศัยระยะเวลา¹¹ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกให้ผู้เรียนแต่งประโยคง่าย ๆ เพื่อให้มีความแม่นยำในการใช้คำศัพท์ การสะกดคำ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวพิมพ์ อักษรตัวเขียน จะเป็นการปูพื้นฐานในการเขียนและทำให้เกิดความคงทนในการเรียน¹² ฝึกให้

⁹ Cumming, A, writing expertise and second-language proficiency, (*Language learning*, 1989), p.120.

¹⁰ Raimes, A, problems and teaching strategies in ESL Composition (Arlington, Center for Applied Linguistics, 1979), p. 5.

¹¹ อุลิษา บุญเกิด, การพัฒนากิจกรรมที่เน้นกลวิธีการเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ มหาวิทยาลัยนเรศวร, (บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๖), หน้า ๓.

¹² Arunee, Wiriyachitra, Teaching Writing in ESL: A Communicative Syllabus, "English Teaching Forum. 4 : 39-41.

นักเรียนลอกคำศัพท์ เจียนประโยคต่าง ๆ ตามที่ผู้สอนกำหนดให้ ทำแบบฝึกหัดทางไวยากรณ์ ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านหรือแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษหรือแปลจากภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทย¹³ ซึ่งการจัดกระบวนการเรียนการสอนทักษะการเขียน ผู้สอนจำเป็นต้องใช้กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งการฝึกทักษะทางภาษาเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีโอกาสได้กระทำโดยตรง และมีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาในรูปของสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง การนำกิจกรรมทางภาษามาฝึกฝนการเขียนจะทำให้นักเรียนเรียนอย่างสนุก ได้รับความรู้ ความสามารถในการเขียนโดยไม่รู้ตัวเพราการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดและความรู้ที่มีอยู่ ออกมาเป็นตัวอักษรให้ผู้อื่นอ่าน สิ่งที่เขียนจะต้องมีความหมายจึงจะสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้¹⁴ ใน การสอนการเขียนนั้น ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องอธิบายให้ข้อเสนอแนะข้อผิดพลาดของผู้เรียนเพื่อให้มีการปรับปรุงแก้ไขให้เขียนได้อย่างถูกต้องต่อไป¹⁵ ในขณะที่ผู้เรียนเองก็ให้ความสำคัญและคาดหวังที่จะได้รับคำแนะนำจากผู้สอนเพื่อจะได้ทราบข้อบกพร่องของตน¹⁶ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนไม่มีขอบการตรวจแก้ข้อผิดพลาดทุกแห่ง นอกจําข้อผิดพลาดที่สำคัญเท่านั้น เพราะจะทำให้ ผู้เรียนเกิดความไม่満ใจในการเขียน ดังนั้น ผู้สอนจึงควรพิจารณาหาเทคนิคที่จะช่วยส่งเสริมความมั่นใจ ในการเขียน และสร้างแรงจูงใจในการเขียนของผู้เรียนด้วย

นอกจากที่นิสิตจะต้องเรียนรู้ทักษะในการเขียนแล้ว การเขียนภาษาอังกฤษโดยการใช้งาน วรรณกรรมมาเป็นคําโครงหรือต้นเรื่องนิสิตจะต้องมีความเข้าใจในหลักการแปลอีกด้วย เพราจากการที่ จาเมรี คีรรัชนิคม¹⁷ ได้สอนวิชาการแปลเบื้องต้นมาหลายปีพบว่า นิสิตไม่สามารถนำหลักและกลวิธี ขั้นพื้นฐานในการเรียนโดยการแปลข้อความจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและจากภาษาไทยเป็นภาษา

¹³ pronom สุรัสวดี, กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา, (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๑), หน้า ๖๖.

¹⁴ พิตรวัลย์ โภวทวี, ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐), หน้า ๘๕.

¹⁵ Hyland, K. & Hyland, F, Feedback on Second Language Students' Writing, (Language Teaching. 39(2) ,2006), pp. 83-101.

¹⁶ Lee, I, Error Correction in L2 Secondary Writing Classrooms: The Case of Hong Kong, Journal of Second Language Writing, 2004, p. 13.

¹⁷ จาเมรี คีรรัชนิคม, การพัฒนาทักษะการแปลของนิสิตที่เรียนวิชาการแปลเบื้องต้น, (มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา, ๒๕๕๕), หน้า ๒.

อังกฤษได้ถูกต้อง นิสิตมีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างโดยเฉพาะโครงสร้างที่เป็นปัญหาทั้งสองภาษา นิสิตไม่สามารถตีความหมายของคำศัพท์ให้ตรงกับบริบท ทั้งนี้สอดคล้องกับ มหา ดวงจันทร์¹⁸ ที่ว่า ปัญหการแปลเกิดจากการที่ผู้แปลมักจะถอดความคำต่อคำจากต้นฉบับโดยขาดความรู้ในด้านคำศัพท์ ที่มีความหมายหลายนัยด้านโครงสร้างการใช้สำนวนและวัฒนธรรมหรือการยอมรับของเจ้าของภาษา

ผู้เขียนได้ทำการศึกษาวิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยวรรณกรรมล้านนา ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ โดยเน้นเฉพาะเรื่องการเขียน และการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษและได้สร้างแบบฝึกเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนิสิต เพื่อเป็นการเชื่อมต่อวัฒนธรรมห้องถินให้นิสิตได้เรียนรู้วรรณกรรมล้านนา โดยอาศัยกระบวนการเขียนและแปล ทั้งนี้งานวิจัยดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของรูปแบบการเรียนการเขียนและการแปลด้วยการใช้วรรณกรรมล้านนา ก่อนเรียน (*pre-test*) และหลังเรียน (*post-test*) ภายในกลุ่มทดลอง
๒. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของพระนิสิตที่มีต่อการเขียนและการแปลด้วยการใช้วรรณกรรมล้านนา
๓. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนและการแปลของพระนิสิตด้วยวรรณกรรมล้านนา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design ซึ่งมุ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ของรูปแบบการเรียนการเขียนและการแปลด้วยการใช้ วรรณกรรมล้านนา ก่อนเรียน (*pre-test*) และหลังเรียน (*post-test*) ภายในกลุ่มทดลอง คือ นิสิตสาขาภาษาต่างประเทศ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ชั้นปีที่ ๒ ชั้นปีที่ ๓ และชั้นปีที่ ๔ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการแปลงานเขียนเฉพาะด้าน และวิชาหลักการแปล ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๙ จำนวน ๔๐ รูป และศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเขียนและการแปลด้วยการใช้วรรณกรรมล้านนา สำหรับเนื้อหาในการเขียนและการแปลนั้น เป็นการตัดตอนเรื่องรูปแบบโครงสร้างของเรื่อง (*Story Grammar*) ซึ่งหลักๆแล้ว อยู่ในเนื้อหาวิชาการวิจัยและวรรณกรรมในพระพุทธศาสนา ประกอบด้วย ๘ เรื่อง ดังต่อไปนี้

¹⁸ มหา ดวงรัตน์, คู่มือแปลไทยเป็นอังกฤษ, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓), หน้า ๒๗

๑. มังคลตติทีปนี	๒. มุลศาสนา
๓. جامเทวีวงศ์	๔. ชินกาลมาลีปกรณ์
๕. เวสสันต์ทีปนี	๖. โคลงทรงส์ผ้าคำ
๗. สิหิงค์นิทาน	๘. จักรวาลทีปนี

โดยใช้ระยะเวลาในการฝึกวันละ ๙๐ นาที นอกชั่วโมงเรียน รวมเวลาที่ใช้ในการฝึกทั้งหมด ๑๐ ครั้ง จำนวนรวม ๑๕ ชั่วโมง ในกิจกรรมการฝึกปฏิบัตินั้น ครั้งที่หนึ่งเป็นการซึ่งแลกเปลี่ยนการเรียน การสอนและทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ครั้งที่สองถึงครั้งที่เก้า ในแต่ละครั้ง ได้แบ่งกิจกรรม ดังนี้ คือ ๑๕ นาทีแรกแจกเอกสารและบรรยายเนื้อหาโดยสรุปวรรณกรรมล้านนา ตั้งแต่เรื่อง มังคลตติทีปนี ไปจนถึงจักรวาลทีปนี ๑๕ นาที(ครั้งละ ๑ เรื่อง) ต่อมาแจกและบรรยายเนื้อหาหลักการเขียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะมอบใบงานให้ฝึกต่อไป เริ่มตั้งแต่เนื้อหาในระดับง่าย คือ การเขียนและแปลในระดับคำ(words) ระดับวลี(phrases) เปจนถิ่นในระดับประโยค(sentences) และ ระดับการย่อหน้า(paragraph) หลังจากนั้นอีก ๔๐ นาที มอบใบงาน (worksheet) ให้นิสิตทำเป็นกลุ่ม และ ๒๐ นาทีสุดท้าย นำผลงานที่นิสิตได้ทำเป็นกลุ่มมาเฉลยเพื่อให้ทราบถึงข้อผิดพลาดของการเขียน และการแปล นอกจากนี้ในกิจกรรมทั้งหมดสิบครั้งนั้น ผู้ทำวิจัยได้พานิสิตไปทัศนศึกษาและทำกิจกรรมนอกสถานที่ ๓ ครั้ง โดยเน้นสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับผู้แต่งหรือเนื้อหาเกี่ยวกับวรรณกรรมล้านนา

ผลการวิจัย

๑. ผลสัมฤทธิ์ของรูปแบบการเรียนการเขียนและการแปลด้วยการใช้วรรณกรรมล้านนา

คะแนนความรู้ภาษาอังกฤษเฉลี่ยหลังเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการเขียนและการแปลภาษาอังกฤษด้วยการใช้วรรณกรรมล้านนา ($\bar{x}=12.32$, $SD=7.78$) สูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน ($\bar{x}=23.50$, $SD=9.05$) ถึง ๒ เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งภาพรวมและรายชั้นปี

๒. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเขียนและการแปลด้วยการใช้วรรณกรรมล้านนา

ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมล้านนาทั้ง ๘ เรื่อง อยู่ในระดับน้อยที่สุดถึงน้อย ครึ่งหนึ่งของนิสิตทั้งหมดเห็นคุณค่าในการศึกษาวรรณกรรมล้านนาและประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวรรณกรรมล้านนา อยู่ในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่มีความสามารถในการเขียนสรุปหรือแปลงานวรรณกรรมล้านนาเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ ๗๑.๔)

โดยไม่มีนิสิตที่เห็นว่ามีความสามารถในการเขียนสรุปหรือแปลงานวรรณกรรมล้านนาเป็นภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

หลังการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการเขียนและการแปลภาษาอังกฤษด้วยการใช้วรรณกรรมล้านนา พบร่วมกันความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมล้านนา อยู่ในระดับปานกลาง ๖ เรื่อง ยกเว้นวรรณกรรมเรื่องมังคลาจัตตาที่ปนอยู่ในระดับมาก และนิสิตเกินครึ่งหนึ่งเห็นคุณค่าในการศึกษาวรรณกรรมล้านนาและประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวรรณกรรมล้านนา อยู่ในระดับมาก หนึ่งในสามของนิสิตทั้งหมดเห็นว่าตนเองมีความสามารถในการเขียนสรุปหรือแปลงานวรรณกรรมล้านนาเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับน้อยถึงปานกลาง (ร้อยละ ๓๒.๑) และร้อยละ ๓๕.๙ ของนิสิตทั้งหมดเห็นว่าตนเองมีความสามารถในการเขียนสรุปหรือแปลงานวรรณกรรมล้านนาเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ไม่มีนิสิตที่เห็นว่าความสามารถในการเขียนสรุปหรือแปลงานวรรณกรรมล้านนาเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

๓. การพัฒนาทักษะการเขียนและการแปลของนิสิตด้วยวรรณกรรมล้านนา

นิสิตมีการพัฒนาทักษะการเขียนและการแปลดีขึ้น และนอกจากนี้ยังพบว่าการจัดหัศนศึกษาณ สถานที่ที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมล้านนา ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนและการเห็นคุณค่าในการศึกษาวรรณกรรมล้านนาและประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวรรณกรรมล้านนาของนิสิตในเชิงบวกจากการสัมภาษณ์นิสิต นิสิตอย่างให้มีการเรียนหรือทัศนศึกษาณอกสถานที่บ่อยๆ ซึ่งก่อสอดคล้องกับความเป็นจริงว่า ในวันที่จัดการเรียนรู้และฝึกปฏิบัตินอกสถานที่ มีนิสิตเข้าร่วมมากกว่าวันที่เรียนในชั้นเรียน

นอกจากผลของการวิจัยข้างต้นดังกล่าวแล้วยังมีประเด็นปัญหาอื่นๆ ในการเขียนและแปลวรรณกรรมล้านนาของนิสิต เช่น ปัญหาไวยากรณ์เรื่องการใช้กาล (*tenses*) โดยเฉพาะการใช้อดีตกาล (*Past tense*) ที่ต้องใช้บ่อยมากที่สุดในการเขียนและแปลวรรณกรรม และนอกจากนี้ ที่ได้อธิบายเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติแก่นิสิตคือการใช้คำที่เป็นชื่อเฉพาะที่มีที่มาจากภาษาบาลี ซึ่งตามหลักแล้วสามารถถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียงตามประกาศของราชบัณฑิตยสถาน และแบบถอดอักษรตามวิธีเขียนที่มากใช้กับชื่อเฉพาะคำบาลี-สันสกฤต เช่นคำว่ามหาเวสสันดรชาดกสามารถเขียนเป็น *Maha Wetsandorn Chadok* หรือ *Vessantara Jataka* แต่แบบหลังที่เป็นอักษรโรมันแบบภาษาบาลี จะรักษากราฟฟ์คำเดิมไว้ได้ดีกว่า

ตัวอย่างคำอื่นๆ ที่เขียนในงานวิจัย เช่น

ภาษาไทย	แบบถ่ายเสียงฯ	แบบถอดอักษรromannแบบภาษาบาลี	คำแปลอังกฤษ
พระอินทร์	Phra-In	Indra	Indra God
พระมหาณัฐชัก	Phram Choochok	Brahmin Jujaka	a greedy old Brahmin
มงคล	Mongkol	Mangala	auspicious signs
ธรรมะ	Thamma	Dhamma	The Buddha's teaching
บริจาค	Borijak	Parijñāka	give away, donate
อาศรม	Arsom	Asramas	stages of life

จากตัวอย่างข้างต้น จึงมีความจำเป็นที่นิสิตจะต้องยึดหลักในการเทียบอักษรromannแบบบาลี ดังต่อไปนี้ และในบางคำอาจต้องแปลความหมายกำกับไว้

ฐานที่เกิดเสียงอักษร	เทียบอักษรไทยเป็นromannแบบภาษาบาลี		ตัวอย่าง
	อักษรไทยที่ใช้ในบาลี	อักษรromann	
เกิดในคอ (วรรณ กะ)	ก ข ค څ ځ	k, kh, g, gh, ŋ	มงคล = Mangala
ที่เพดาน (วรรณ จะ)	ຈ ڇ ڙ ڻ ڻ	c, ch, j, jh, ñ	ชาดก = Jātaka
ปุ่มเหงือก (วรรณ ڳڻ)	ڳ ڻ ڻ ڻ ڻ	t, th, d, dh, n	
เกิดที่ฟัน (วรรณ ຕະ)	ຕ ڏ ٿ ڻ ڻ	t, th, d, dh, n	พุทธ = Buddha
ริมฝีปาก (วรรณ ປະ)	ປ ڦ ڦ ڦ ڦ	p, ph, b, bh, m	อภิธรรม = Abhidhamma
เศษวรรค (เกิดในฐานนั้นๆ)	ຍ ڦ ڦ ڦ ڦ	y, r, l, v, s, h, l̄, m̄ หรือ m̄	เทวี = devī
สระที่ใช้ในบาลี (ula)	ອ ଆ ଓ ୟ ଉ ୟ ୟ	a, ā, i, ī, u, ī, e, o	

กิจกรรมนอกสถานที่ หลังจากพระนิสิตได้ฟังการบรรยายเกี่ยวกับสิหงคนิทาน และ ทำกิจกรรม เขียนและแปลงานที่ได้รับมอบหมาย ที่วัดพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

เอกสารอ้างอิง

จามรี คีริรัตน์นิคม. การพัฒนาทักษะการแปลของนิสิตที่เรียนวิชาการแปลเป็นต้น. มหาวิทยาลัยทักษิณ
จังหวัดสงขลา, ๒๕๕๕.

pronom สุรัสวดี. กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

พิตรวัลย์ โภวิทย์. ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ ๓.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

มนเทียร อินแก้ว. การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ^{การเขียนและการอ่านข้อความที่ประกอบด้วยประโยค past simple tense สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนสา อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต ๓๗, ๒๕๕๔.}

มธนา ดวงรัตน์. คู่มือแปลไทยเป็นอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓.

สุนิตย์ ยอดขันธ์. การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

^{โดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ๒๕๕๒.}

สมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๗.

อรษา เสนรataกอ. การเปรียบผลการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีกับการให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๓๕.

อุสิชา บุญเกิด. การพัฒนากิจกรรมที่เน้นกลวิธีการเรียนเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ ๒ มหาวิทยาลัยนเรศวร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๖.

Arunee, Wiriachitra, Teaching Writing in ESL: A Communicative Syllabus, "English Teaching Forum. 4 : 39-41.

Cumming, A. Writing expertise and second-language proficiency, Language learning, 1989.

Heaton, J.B. Writing English language tests. London, Longman, 1977.

Hyland, K. & Hyland, F. Feedback on Second Language Students' Writing. *Language Teaching*. 39(2), 2006 : 83-101

Lee, I. Error Correction in L2 Secondary Writing Classrooms: The Case of Hong Kong. *Journal of Second Language Writing*. 13, 2004 : 285-312

Raimes, A. (1979). Problems and teaching strategies in ESL Composition (Arlington, Center for Applied Linguistics).

Tribble, Christopher. Writing. Oxford: Oxford University Press, 1996.

Tricia Hedge. Writing. Oxford: Oxford University Press, 1988.

http://www.csun.edu/~krowlands/Content/Academic_Resources/Composition/Tool%20for%20Learning/Emig-Writing%20as%20a%20Mode%20of%20Learning.pdf. Accessed on 10 May 2013.

อาคารมหาจุฬาบรรณาการ